

Om det vilde fungere fuldstændig tilfredsstillende, kan jo være Tvivl underkastet, og man vilde i alt Fald hurtig finde, at det ikke gjorde det. Thi bagved det, at man indrettede et Statskontor til at anvise private Pladsjer af denne Slags, vilde meget hurtig komme til at staa et Krav, om, at Statskontoret skulde anbringe de Folk, som ønske Plads, men det erede Medlem (C. C. Andersen) som udtalte sig om dette Punkt, syntes ikke at se dette, idet han sagde, at der kunde kun være Tale om at skaffe vedkommende Plads, forsaavidt der er Plads. Men derfor tror jeg, at det eneste rigtige vilde være at søge dette Forhold ordnet paa en Maade, som er betryggende for alle Parter. Derfor er man gaaet ud fra — Loven gælder jo foreløbig kun for Kjøbenhavn — at der skulde være nogle, men ikke for mange Agenter. Der staaer ganske vist ikke i Loven, hvilke Vilkaar man vil opstille for disse Agenter, men der staaer dog omtalt i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, at man vil forlange af dem, at de skulde holde Bofaler, Protokoller og i det hele føre en betryggende Forretning. Man vil fastsætte en Takst for dem og det kan gerne, som et æret Medlem (Martensen) sagde, være en Maksimumtakst. Det vil i ethvert Fald blive saa, at mere end saa og saa meget maa vedkommende ikke tage. Der vil endvidere være at bestemme, hvem der skal lægge Betalingen, og i hvilket Forhold den vil være at dele mellem Nederen og den, der forhyses. Jeg tror ikke, at man ved nærmere Overvejelse vil kunne komme til en væsentlig anden Ordning heraf end den, der her er Tale om. — Jeg skal med det samme nævne, at naar der i 2det Stykke er Tale om, hvem en Nedere kan bruge som Mellemmand, naar han ikke ønsker at benytte Forhyringsagenten, er der nævnt 2 Tilfælde, af hvilke det ene er det, at det skal være ham tilladt at benytte Skibets Bjalingsmænd, og det andet, at han kan benytte de i hans faste Tjeneste staaende Kontorarbejdere. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at det ikke er sagt, at enhver Person, der staaer i vedkommende Neders faste Tjeneste, skal kunne benyttes som Mellemmand, saaledes som det erede 7de Medlem for 6te Kreds (Martensen) var tilbøjelig til at læse Bestemmelsen. Nej, her forlanges, at vedkommende skal være ansat paa Kontoret i Neders Forretning. Man har netop derved ment at kunne opstille en snevrere Regel og kunne undtage en Del Personer. Der kan jo være mange andre Personer, der staaer i vedkommende Neders faste Tjeneste, f. Eks. Bathusarbejdere, Skibsarbejdere og

andre, men dem er det ikke tilladt at benytte. Det er tilladt Nederen at benytte de Folk, som han iøvrigt benytter paa sit Kontor, og det er aldeles vist, at disse Folk ikke maa tage noget Bederlag, hverken af dem, der skulle forhyses, eller af andre. Det er aldeles utvivlsomt; gøre de det, forbryde de sig imod Loven, da de jo i Loven ere stillede ligesom Nederen selv, og han maa selvfølgelig ikke selv gaa ind paa at tage Bederlag. Det kan der slet ikke være Tale om. De repræsenterer Nederen og kunne heller ikke tage Bederlag hverken af den, der forhyre, eller af andre uden at ifalde Straf. Det kan naturligvis overvejes, om der dog ikke skulde kunne heds Nederen nogen Vættelse, naar han ikke selv kan afslutte Kontrakten, og ikke tror det fornødent at henvende sig til Forhyringsagenten, som er ansat efter denne Lov. Dette er selvfølgelig noget, som kan komme under Overvejelse, men der gives ingen almindelig Tillabelse til at benytte sine faste Folk, men kun til at benytte visse bestemte Slags Folk, der staaer i hans faste Tjeneste, nemlig saadanne, som ere ansatte paa hans Kontor.

Det erede 7de Medlem for 6te Kreds (Martensen) ønskede, at man skulde rette sig efter Kommunalbestyrelserne, naar Spørgsmaalet blev om at udvide Loven til andre Steder end Kjøbenhavn. Jeg skal her sige, at der staaer ganske vist ikke noget derom, men det følger af sig selv, at der ikke let vil kunne være Tale om at udvide Loven til andre Steder, uden at høre vedkommende Kommunalbestyrelse derom, og man maa jo saa lægge overvejende Vægt paa, hvad Kommunalbestyrelsen siger. Det kan gerne være, at der kunde være Tale om straks at give Loven et noget større Omraade end Kjøbenhavn, men det vil let ses, at det er kun saa Steder, hvor det kunde ske, og i alt Fald for Landet som Helhed kan Loven ikke gælde, derfor er det ret naturligt, at man blot træffer en saadan Bestemmelse, der sætter Administrationen i Stand til at imødekomme Krav, der kunne komme andetsteds fra, og der vil vistnok komme enkelte saadanne Loven bliver saa at anvende de andre Steder ganske som her, og der er kun ganske enkelte Bestemmelser, som der vil være Tale om at betragte som særlige. Det samme erede Medlem mente, at man kunde udvide Bemyndigelsen for Skipperen til at lade møde ved Agenter noget ud over, hvad der staaer i § 2. Jeg tror, at det erede Medlem her svæver i en Misforstaaelse. Agenten kan altid møde for den Vedkommende, naar der er Tale om at ordne Hyren, og han kan altid underskrive Be-